

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ε' Αριθ. 328

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 24 Ιανουαρίου 1927

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΦΟΡΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ

ΠΤΩΧΟΙ ΚΑΙ ΑΣΘΕΝΕΙΣ

Ολίγα ημέρα μᾶς χωρίζουν ἀκόμη ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου, καθ' ἣν πρόκειται νὰ ἀναλάβωσιν τὰ καθήκοντά των αἱ νεαὶ Κοινοτικαὶ Ἀρχαὶ τῆς Πόλεως αἱ ἐκλεγείσαι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διὰ πρώτην φοράν ἐφαρμοζομένου κανονισμοῦ.

Τὸ πρῶτον βῆμα ὑπῆρξε τῷ ὄντι εὐδαίμων. Ἐνδιαφέρον πρωτοφανές καὶ τάξις παραιοειρηστική ἀνταξία ἀληθῶς πολιτισμένης πόλεως ἔχαρὰκτῆρισαν καὶ τὰς δύο ἐκλογικὰς διαμερίδας. Καὶ ἡ προκύψασα δι' ἐκ τῶν ἐκλογῶν σύνθεσις τῶν διαφόρων εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν ἀρκούντως ικανοποιητικὴ παρέχουσα βασίμους ἐλπίδας γονίμου καὶ ἀποτελεσματικῆς ἐργασίας.

Ἀλλ' ὀφείλομεν νὰ τονώσωμεν ὅτι τὸ ἔργον τοῦ κατὰρτισθέντος Σώματος εἶνε πολυσχιδὲς καὶ ἐπίμοχθον, εὐτὸ τοῦτο δημιουργικόν. Ἀναμενόμεν μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος νὰ ἴδωμεν κατὰ τίνα τρόπον ἡ Ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ δυννηθῇ νὰ προσαρμόσῃ τὴν ἀπὸ τινος ἐν νεκροφανεῖα εὐρισκομένην πατροπαράδοτον ἀποστολὴν τῆς πρὸς τὰς δημοσυργηθεῖσας ἐκπαιδευτικὰς συνθήκας ἢ πῶς αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ Ἐπιτροπαὶ θὰ δυννηθῶσι νὰ ἐπιλύσωσι τὰ ἀκανθώδη κτηματικὰ ζητήματα τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ νὰ ἐπιτύχωσι τὴν διακόσμησιν τῶν Ναῶν καὶ τὴν ἐξέυρεσιν τοῦ καταλλήλου προσωπικοῦ Ἱεροψαλτῶν ὥστε ν' ἀναζωογονήσωσι τὰς φιλοθρησκίους καὶ φιλακολούθους τάξεις τῶν συμπολιτῶν. Ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ Γηροκομείου καὶ ἡ ἐσωτερικὴ ὁργάνωσις αὐτοῦ ὥστε νὰ λειτουργήσῃ κατὰ τρόπον αὐτὸ τοῦτο ὑποδειγματικόν ἀποτελεῖ ἐπίσης ἐν ἐκ τῶν σπουδαιότερων μελημάτων τοῦ Νέου Σώματος. Ἀλλ' ὑπὲρ πάντα ταῦτα προεχρυσίζονται δύο κύρια σημεῖα, τὰ ὁποῖα θέομεν ν' ἀπορροφήσωσι σύντονον τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων.

Τὸ ἐν τῶν σημείων τούτων εἶναι ἡ ἀναθεώρησις τοῦ καταλόγου τῶν ἐλεοδοτούμενων καὶ ἡ μεταβολὴ τοῦ τρόπου τῆς διανομῆς τῶν βοηθημάτων. Περιλαμβανόν

ται σήμερον εἰς τοὺς καταλόγους τῶν ἐλεοδοτούμενων καὶ συμπολιταὶ εὐποροὶ οἱ ὅποιοι διεμαρτύροντο διὰ τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν ἀπὸ τοῦ ἐκλογικοῦ δικαίωματος. Τὸ πάθημα τοῦτο ἄς γίνῃ μάθημα ἀξιωματικῆς καὶ ἀσφοντίσας ὥστε εἰς τὸ ἐξῆς μὴ ἀπεμνησθῇ τὸ ἱερώτερον δικαίωμα τῶν ἀντιπινυκίου φακῆς. Ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς τυχόν ἀφελόμενους ἐξ αὐτῶν τοὺς ἀδικηροῦντας διὰ τὴν ταπεινωτικὴν καὶ ἀτιμωτικὴν ταύτην στήρην, ὀφείλουσι νὰ μεριμνήσωσιν οἱ ἀρμοδίοντες ὥστε μὴ ἀπορροφῶσιν οἱ μὴ ἔχοντες ἀνάγκην ἱερὴν χρημᾶ προωρισμένων διὰ τὴν ἐπούλωσιν ἀμέσων ἀναγκῶν δεινῆς πείνης.

Ἀλλὰ καὶ ὁ τρόπος τῆς διανομῆς τῶν βοηθημάτων θέομεν νὰ μεταβληθῇ. Μέχρι τοῦδε διενέμενον εἰς μέγα πληθὺς ποσὰ ἀνήκοντα, τὰ ὁποῖα, ὅπως ἀνεπαρκῆς ἀνακουφίσαντες πραγματικῶς ὑφισταμένην δυστυχίαν, μόνον ἀποτελεσματὶ εἶχον τὴν διαφθορὰν τῶν χρηματικῶν. Ἡδὴ ὀφείλουσι οἱ ἀρμοδίοντες νὰ περιορίσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνεπαρκῶς βοθηθῶντων, ὥστε νὰ κατὰ τὴν δύναμιν νὰ ἀνακουφίζονται πραγματικῶς οἱ μελλόντες νὰ βοηθῶσιν.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι θὰ προσκρούσωσιν εἰς πολλὰς προσωπικὰς μεμφιμορίας καὶ πικράποντα, ἀλλὰ ταῦτα δὲν πρέπει νὰ τοὺς ἀποτρέψωσιν ἀπὸ τὴν ἐπιβεβλημένην μεταρρύθμισιν.

Τὸ ἕτερον σημεῖον εἶναι τὸ τοῦ Νοσοκομείου. Δὲν ἐννοοῦμεν τὴν σύνταξιν ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ οὐ φιλανθρωπικοῦ τούτου ἰδρύματος, καὶ τούτο θεδαίως ἀπαραιτήτου. Ἀλλ' ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνισχύσεως αὐτοῦ, ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν εὐεργετικὴν του δράσιν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὰ ὅρια τοῦ ἰδικιτέρου προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ δὲν ἐπιτρέπουσι περισσότερα τῶν σήμερον ἐπιτελουμένων. Ἀλλ' ὑπάρχει ἐν τῇ πόλει μας καὶ ἐν Δημοτικῶν Νοσοκομείων «ἡ Ἀγάπη», ἐν τῷ ὑποίῳ τὸ ὑπηρετικόν προσωπικόν εἶναι πολυπληθέστερον τῶν

νοσηλευμένων. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἀδελφισμὸς νὰ ἐπιμενόμεν εἰς τὴν διατήρησιν δύο Νοσοκομείων ἀτελῶν, ὧν τὸ ἕτερον ὅπως ἀποφικόν, καθ' ὃν χρόνον διὰ τῆς ἐνώσεως θὰ ἡδύναντο νὰ προκύψῃ ἰδρύμα δυνάμενον νὰ ἐπεκτείνῃ ἐνεργητικώτατα τὴν κοινωνικήν του δράσιν. Δὲν εἰσερχόμεθα εἰς λεπτομερεῖας ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐνώσεως. Τοῦτο ἄλλωστε εἶναι τὸ ἔργον τοῦ νεοεκλεγέντος Σώματος καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Ἡμεῖς ἀπλῶς ὑποδεικνύομεν σημεῖα τινὰ ἐκ τοῦ πολυσχιδῶς τῶν ἔργων τὰ μάλιστα ἐκδηλὰ καὶ ἐπείγοντα καὶ εὐχομεθα ὁλοφύχως εὐδοκίμησιν.

«Ἡ Ἐλευθερία».

Ἀνδρὰ Συνεργατῶν

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ, ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ, ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Ἐλεεινὸν θέαμα παρουσιάσθη προχθὲς ἐνώπιον τῶν ἀκροατῶν καὶ ἐλεεινὴ ὑπόθεσις ἐξεδικάσθη παρὰ τοῦ κακοῦ ὀδικτοῦ Ἰωαννίνων.

Ἐνας καραγκιοζοπαίκτης, ἑξαμῆλιν ἐνα μικρὸν παιδίον, μαθητὴν δυστυχῶς, τὸ πολὺ ἑνδεκα ἐτῶν.

Τὸ φοβερόν καὶ τὸ ἐλεεινὸν εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν δὲν εἶναι ἡ διαγωγή τοῦ καραγκιοζοπαίκτη, διότι δυστυχῶς τοιαύτης ψυχοσυνθέσεως ἄνθρωποι ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι πλὴν τοῦ ναυαγιστοῦ ἐκ Σπετσῶν καὶ προσκρούσαντες εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Παμβώτιδος, ἀνήκοντες καὶ εἰς κατὰ: κοινωνίας τάξεις καὶ ἐκτιμώμεν δὲν διστάζομεν νὰ εἰπωμεν, τοὺς ὁποῖους ἴσως ἡ κινωρία μας ἐσυνήθισε νὰ τοὺς ἀνέχεται, ἀλλὰ τὸ γεγονός ὅτι τὸ αὐτὸν ἐκεῖνο παιδίον, ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος ὡς ἐπιστοποίη ἡ ἐκδρασίς τοῦ ἱατροῦ, εἶχε γίνῃ κατ' ἐπιανάληψιν ὁργανον τῶν ἀσελγῶν ὁρέξεων, τῶν διαστροφῶν αὐτῶν τοῦ θημικοῦ.

Τὰ παιδιὰ δυστυχῶς, ὀφείλομεν νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, οἱ μαθηταὶ γενικῶς, δὲν ἴστανται εἰς τὸ ἀρμόζον ὕψος ἀπὸ ἠθικῆς ἀπόψεως, πρὸς μεγίστην ζημίαν τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, πρὸς μεγίστην ζημίαν τῆς ἀγνῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας.

Ὁ κίνδυνος τῆς διαστροφῆς τῶν εἶναι μέγιστος καὶ προφανής.

Οἱ ἐκμαθηταὶ ἐλλοχεύουσι εἰς πάσαν γωνίαν καὶ μετὰ τὸ χρῆμα, ἢ τὰ προκλητικὰ τῶν δῶρα, συμπαρασύρουσι πρὸς τὸν ἠθικὸν βλαβερὸν τὴν ἀθώαν νεολαίαν.

Ἀλλὰ ὅγινος κοινωνία, κοινωνία ἀκατῆς, ἀνδρείας, δρασσεως, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ εἰς τὸ μέλλον, μετὰ πολλὰς ἐκμαυλισμένους, μετὰ

ἔχοντα διεστραμμένον τὸ θυμικόν. Κρούομεν τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου καὶ καλοῦμεν τὸ Σχολεῖον, τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Κράτος νὰ ἐνδιαφερόσιν σοβαρῶς διὰ τὴν ἀγωγὴν τῆς νεολαίας.

Πρέπει νὰ ἐννοήσῃ τὸ Σχολεῖον ὅτι προορισμὸς του μοναδικὸς δὲν εἶναι τὰ ἀπαρέμφατα καὶ τὰ γερονδία, πρέπει νὰ ἀντιληφθῇ ἡ Ἐκκλησία ὅτι σκοπὸς τῆς δὲν εἶναι μόνον οἱ ἐνρινόφονοι ψαλμοὶ εἰς τοὺς ναοὺς πρέπει νὰ παραδεχθῇ τὸ Κράτος ὅτι ἔργον του, δὲν εἶναι μόνον ἡ εἰσπραξίς φόρων ἀλλὰ προπαντὸς ἡ μέριμνα πάντων τῶν παραγόντων τούτων, διὰ τὴν ἠθικὴν διάπλασιν καὶ διαμόρφωσιν τῆς νεολαίας.

Εἰς τὸ ἔργον τοῦτο θὰ προσεκαλοῦμεν καὶ τοὺς γονεῖς διότι οὗτοι εἶναι ἐκ τῶν σπουδαιότερων παραγόντων ἂν δὲν συνέβαινε οὗτοι σήμερον νὰ ἀσχολοῦνται μόνον διὰ τὴν σκληρὰν ἀντιμετώπισιν τῆς ζωῆς.

Ἡ κινδυνεύουσα παιδικὴ ψυχὴ ἔχει ἀνάγκην καταλλήλου διαπαιδαγωγήσεως. Ἐχει ἀνάγκην κατὰ τὴν ἑαυτοῦ γειραγωγίας.

Ἰδρύσατε γυμναστήρια καὶ ἐπιβλέψατέα, ἰδρύσατε λέσχας καὶ μαθητικὰ ἐνδιατήματα. Ἀπασχολήσατε τὰς ὥρας τῆς ἀργίας τῶν νέων μετὰ εὐγενικὰς ἀπασχολήσεις, διότι ἄλλως θὰ εὐρεθῶμεν πρὸς πληθώρας παρομοίων ἐλεεινῶν θεαμάτων ὡς τὸ ἐκτιληθὲν εἰς τὸν ναὸν τῆς Θέμιδος προχθὲς.

Γ. ΒΑΒΑΡΕΤΟΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

== ΚΑΙ ==

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ο διευθυντής τῆς ἐγχώριας Ἡπειρουκ. Χατζηπελλερὲν ἀπο τὰ Ἀθήνας διὰ τηλεγραφίματος ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ διευθυντοῦ μας κ. Χρ. Χρηστοβασίλῃ. Χωρὶς νὰ παραλείψωμεν νὰ εἰπωμεν ὅτι ἐκφράζομεν τὴν περιφρόνησιν μας διὰ τὰ γραφόμενα παρὰ τοῦ κ. Χατζηπελλερὲν δηλοῦμεν ὅτι σχετικὴν ἀπάντησιν εἰς τοῦτον θὰ δώσῃ ὁ ἴδιος ὁ διευθυντής μας, εἰς τὸν ὅποιον ἐγνωστοποιήσαμεν τὰ ὅσα ὁ κ. Χατζηπελλερὲν ἐ- τηλεγράφησεν.

Ἡ πληροφορία περὶ τῆς συλλήψεως τῶν ληστοφυδιῶν Ἀτζέμ Τζὸς καὶ Μουράτ Μουρμὴ κατόικων τοῦ πρώτου τοῦ Καρβουαρίου καὶ τοῦ δευτέρου τοῦ Μαργαριτίου καὶ δραπέτῶν τῶν φυλακῶν Προβέρης, ἐνέπλησεν χαρὰς τὴν περιφέρειαν Μαργαριτίου εἰς τὴν ὁποία οἱ ἐν λόγῳ ληστοφυγδοὶ ἐγκατέστησαν τὴν ἐντικλὴν ἐπιχειρήσιν των. Οὗτοι ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐπληρηματικῶν των πράξεων ἐλήστευσαν πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν ὁδὸν Μαργαριτίου Παράμυθας ἑνδεκα ἄτομα ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓνα ἐφόνευσαν. Ὀφείλομεν νὰ συγχαρῶμεν τὰ

—Οἱ σωφροὶ ἀπεφάσισαν ἀπεφάσισαν ἀπεργίαν ἀξιό-
τες ἀναθεώρησιν συμβάσας Πάουρο.